

Bayer Zsolt: Átkozott november

2012 november 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

2

Átlag: 2 (1 szavazat)

Mérték

A lengyel tisztek Kozelszkbe, Osztaskovba, Sztarobelszkbe szállítását 1939 szeptemberében kezdik meg. Az NKVD 15 400 lengyel tisztet „válogat” össze Sztálin parancsára. A deportálások novemberre érik el csúcspontjukat, és a hónap végére befejez?dnek.

Az NKVD minden lengyel tisztet kihallgat, leírja társadalmi helyzetét, feljegyzi politikai nézeteit. Legfontosabb kérdésük, hogy az adott személy részese volt-e az 1920-as, bolsevikok felett aratott gy?zelemnek. Ekkor még meg akarták téríteni a lengyel tiszteket.

1939 novemberére a 15 400 deportált lengyel tisztb?l hat olyan gazember akadt, aki átállt a szovjethez. Nem véletlenül jelentette ki amúgy Edward Smigly-Rydz tábornok, a lengyel fegyveres er?k f?parancsnoka a háború el?estéjén: „A németekkel a szabadságunk elvesztését kockáztatjuk. Az oroszokkal a lelkünket veszítjük el.”

Kozelszk, Osztaskov, Sztarobelszk: Katy? el?szobái.

1939 átkozott novembere: az iszonyat els? felvonása.

Sztálin: Hitler. Kommunizmus: nácizmus.

Galeazzo Ciano gróf úr, 1939 rettenetes esztendejében olasz külügyminiszter. ? hallja el?ször Hitlert?l, hogy a „Birodalom és a Szovjetunió eljutott a kiengesztel?dés határára, és közösen kívánják megoldani a kelet-európai problémákat”. 1939. március 10-én pedig maga Sztálin tart monstre rádióbeszédet, amelyben kifejti, hogy rengeteg hasonlóság van a nemzetiszocializmus és a kommunizmus között. És ? már csak tudta. Olyannyira tudta, hogy 1939. május 3-án hirtelen leváltja külügyminiszterét, a zsidó Litvinovot. Azért váltja le, mert Ribbentrophoz mégsem küldhet tárgyalni egy zsidót. Küldi hát legbels? bizalmasát, a frissen kinevezett Molotovot, „Oroszország legjobb hivatalnokát”, ahogy egyszer Lenin nevezte ?t.

És meg is kötik a Molotov–Ribbentrop-paktumot.

Hitlernek szüksége volt a szovjet támogatására. Abban ugyanis biztos volt, hogy az angolok és a franciák – a „kis férgek”, ahogy a brit és francia vezet?ket nevezte – nem szállnak harcba Lengyelországért. A „kis férgek” ölbe tett kézzel nézték Lengyelország haláltusáját, és ölbe tett kézzel nézték Sztálin árulását. Igen, Hitler mindent tudott. Lengyelország lerohanásának el?estéjén, a Berghofban összegy?lt vezérkari tisztjeinek tartott beszédében azt mondta: „Oroszország nem lesz ellenségünk Lengyelország elfoglalása után. (…) Ellenségeink kis férgek. Találkoztam velük Münchenben. Biztos voltam benne, hogy Sztálin soha nem fogadná el az angolok ajánlatát. Csak vak optimizmussal hihetné bárki, hogy Sztálin olyan ?rült, hogy nem lát át Anglia szándékain. Oroszországnak nem érdeke Lengyelország fennmaradása. Litvinov elbocsátása bizonyító erej?. Olyan volt ez számomra, mint egy ágyúlövés (…) a moszkvai változások jele a nyugati hatalmakkal kapcsolatban. Lengyelország most abban a helyzetben van, amiben látni akartam. Megkezd?dött Anglia egyeduralmának megsemmisítése. Most, hogy megtettem a politikai el?készületeket, a katonákon a sor.”

Hitler mindent tudott. És szeptember 1-jén lerohanta Lengyelországot. Moszkvában pedig szeptember 17-én hajnali három órára a külügyminisztériumba rendelték Waclaw Grzybowski lengyel nagykövetet, ahol felolvasták neki Molotov üzenetét: „A lengyel állam nem létezik többé. (…) A Vörös Hadsereg átkel?ben van a lengyel határon, hogy testvéri segítséget nyújtson a lengyel népnek, és kiszabadítsa ?ket a sajnálatos háborúból, amelybe oktalan vezet?i miatt kerültek, és hogy hozzásegítse ?ket a békéhez.”

S mindehhez a Nyugatnak nem volt szava. Csak a New York Times volt akkor tisztességes, mert szeptember 18-i vezércikkében így foglalt állást: „Miután Németország elejtette a zsákmányt, a szovjet Oroszország megkapja a tetem azon részét, amire Németországnak nincsen szüksége. Eljátssza a nemes hiéna szerepét a német oroszlán mellett. A hitlerizmus barna kommunizmus, a sztálinizmus vörös fasizmus. A világ most végre megérti, hogy csak egy valódi ideológiai megoszlás létezik: egyfel?l a demokrácia, a szabadság és a béke, másfel?l az önkényuralom, a veszély és a háború között.”

És aztán a világ persze nem értett meg semmit. És elkövetkezett a rettenetes november – és elkövetkezett aztán Katy? is. Az eltussolt világbotrány. Igen: Szymanski alezredes már 1941. november 23-án jelenti amerikai feletteseinek, hogy valami iszonyat történt a szám?zött lengyelekkel. Erre Strong tábornok azt válaszolja neki, hogy „ne bonyolódjon politikába”, és jelentését eltussolják. Aztán 1944 májusában Roosevelt bizonyíthatóan meggy?z?dik róla, hogy a katy?i mészárlásért a szovjetek felel?sek, de magához rendeli George Howard Earle-t, titkos megbízottját, és közli vele: „Teljesen meggy?z?dtem, hogy a nácik a b?nösök.”

S aztán következett sok évtized, amikor minderr?l hallani sem lehetett. Csak a „felszabadítókról”. És most?

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló